

[Karlsson.]

ogsaa nævnte, dette, at den Beføjelse, der gives til de kommunale Myndigheder, kan forhindre en til Tider ret omfattende *pro forma* Indregistrering, som ganske givet finder Sted. Ligeledes kan efter Forslaget Kommunalbestyrelsen fastsætte Taksterne, men kan der skabes Sikkerhed for, at den sunde Konkurrence ikke begrænses, og at ligeledes den sunde Tilgang til Erhvervet kan foregaa uhindret, skal vi intet have at indvende mod denne Paragraf. Det er jo allerede klart, at man vil komme til at diskutere dette nærmere i Udvalget. Endvidere vil jeg formode, at de Takster, som skal fastsættes af Kommunalbestyrelserne, er Maksimaltakster, saa Priseniveauet ikke, som vi har set det paa mange vidt forskellige Omraader, unødvendigt sættes i Vejret ved, at der i Loven indføjes denne Bestemmelse.

Jeg kan med disse Bemærkninger tilsige mit Partis velvillige Støtte til Forslagets videre Behandling.

Tholstrup: Da jeg for 25 Aar siden fik mit Kørekort, var jeg noget heldigere stillet end det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, som altsaa skulde præstere 30 Timers Kørsel forud. Det er muligt, at jeg ogsaa kørte 30 Timer forud, jeg husker det ikke, men det var i hvert Fald ikke med Kørelærer, for jeg kørte op til den motorsagkyndige og præsenterede mig og sagde, at jeg vilde gerne have udstedt et Bevis for, at jeg kunde køre Vogn. Det fik jeg, saa tog jeg hjem med det, og næste Dag fik jeg mit Kørekort. Det var lettere for 25 Aar siden. Jeg kan derfor heller ikke gaa med til, at vi skærper Reglerne for Opnaaelse af Kørekort eller Retten til at drive Næring som Vognmand, tværtimod. De Love vedrørende Motorkørsel, som man i Aarenes Løb har fabrikeret herinde, har alle gaaet ud paa at holde Udviklingen tilbage, at bremse Fremskridtet. Man har endnu ikke forsonet sig med, at Motorkøretøjet er almennyttigt og i videst mulige Udstrækning bør være tilgængeligt for enhver. Det burde være dette høje Tings Opgave til alle Tider at rydde Hindringerne af Vejen for den sunde Udvikling, for at en saa stor Del af Befolkningen som muligt kan blive godt kørende.

Lovforslagets § 1 er i den Grad vendt direkte mod de unge, først mod, at de kan opnaa Kørekort, og dernæst mod, at de erhvervsmæssigt kan udnytte deres Evner, f. Eks. i Retning af at lære andre at køre. Dette Forhold er særlig grelt over for de unge, der er beskæftiget i selve Motorbran-

chen. Er der f. Eks. nogen Mening i, at en Mekanikerlærling, som i 3—4 Aar før sin 18 Aars Fødselsdag har kørt Bilerne rundt i Værkstedets Gaard, inden for Værkstedets egne Enemærker og kender Køretøjet ud og ind, bagefter skal gennemgaa en Køreskole paa mange kostbare Timer for at faa Lov til at indstille sig til Køreprøven? Han kommer saaledes let til at betale Kørekortet med mere end 100 Kr., svarende til en Maanedes Løn. Efter min Mening burde saadanne unge Mennesker have Ret til at aflægge Prøve uden Kørelærer, naar blot en ældre Kammerat vilde køre med til den motorsagkyndige. Hvis samme Mekaniker 2—3 Aar senere har sparet lidt Penge sammen til at aabne eget Værksted, f. Eks. paa Landet, hvor et saadant Værksted i mange Tilfælde er knyttet sammen med en Vognmandsforretning og Køreskole for at give ham Eksistensmuligheder, kan han ikke før sit 25. Aar faa Lov at drive den ene Halvdel af sin naturlige Forretning. Der er maaske Arbejde nok for ham paa hans Værksted i den normale Arbejdstid, men naar Dagen er omme for saavel ham som de omkringboende, melder Mulighederne sig for dels at opretholde en Køreskole, i Aftentimerne f. Eks., og dels at drive Lillebilvirksomhed om Søndagen, hvor der er særlig Behov for den Slags Transport. Hans Kunder uden for den normale Arbejdstid er i særlig Grad den jævne Befolkning, som ikke selv har Raad til at holde Bil, og som ikke kan tillade sig at deltage i Familiefester og Udflugter inden for deres Arbejdstid. Hvis de skulde nøjes med at køre med de Biler, der kan leve af at køre alle Ugens 48 Timer, blev der ikke Biler nok; derimod, hvis der findes Mekanikere o. lign., som har Vogne, som de kan trække ud om Søndagen, kan de tilfredsstille dette Behov. Men det vil denne Lov modvirke. Det bliver derfor i lige saa stærk Grad disse hans eventuelle Kunder som ham selv, det gaar ud over. Det er jo først i Tyverne, at Selvstændigheds-trangen, Energi og Evnen til at gøre en ordentlig Indsats er særlig fremherskende, i de Aar, hvor man har et lille Forbrug og mange Kræfter, saa man kan skabe et solidt Fundament for et fremtidigt Hjem. Naar vi ser paa den Alder, der forlanges af de fleste Partier herinde for de Folk, der skal undervise Børn i Skolerne, saa er 21 Aar tilstrækkeligt, og det er dog en langt mere ansvarsfuld Opgave; og de andre Partier herinde gaar praktisk talt alle sammen ind for en Valgretsalders paa 21 Aar, hvilket altsaa vil sige, at man nok kan lade